

Sygn. akt V U 960/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Barbara Odelska**

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Leśniak

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2013r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z odwołania J. K.

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

z dnia 10 września 2012 r., znak (...)

o rentę w związku z wypadkiem przy pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję w części w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. K. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od 1 sierpnia 2012r. do 28 lutego 2015r.

II. nie stwierdza odpowiedzialności organu rentowego

UZASADNIENIE

Ubezpieczony J. K.wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.z dnia 10.10.2012r.. znak (...) domagając się jej zmiany poprzez przyznanie nadal prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, zarówno Lekarz Orzecznik jak i Komisja Lekarska stwierdzili częściowa niezdolność do pracy od 1.8.2012r. na stałe.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Słupsku

ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony urodzony (...) w dniu 30.9.1999r.po wyczerpaniu okresu pobierania zasiłku chorobowego, złożył wniosek o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Decyzja z dnia 29.11.1999r. przyznanego mu od dnia 1.11.1999r. do 31.10.2000r. /k-34/ prawa do renty w związku z niezdolnością do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy ulegało wielokrotnie przedłużaniu. Ostatecznie przyznano je do 31.7.2012r. Ostatni wniosek o rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy został złożony w dniu 29.6.2012r. Lekarz Orzecznik i Komisja Lekarska stwierdzili istnienie częściowej niezdolności do pracy na stałe wobec czego pozwany wydał decyzje w dniu 10.9.2012r. /k – 184/ którą ubezpieczony zaskarżył.

Dowód wniosek, i decyzje w aktach ZUS.

Ubezpieczony gdy pracował, jak wynika ze świadectw pracy, zajmował różne stanowiska, był zatrudniony jako ślusarz-mechanik, referent ds. technicznych, kompletator, jego zawód wyuczony to technik mechanik obróbki skrawaniem. W wyniku wypadku w dniu 4.5.1999r. ubezpieczony doznał urazu prawej głowy /uraz czaszkowo-mózgowy z wstrząśnieniem mózgu i złamaniem kości skroniowej i ciemieniowej po lewej stronie. Stwierdzono 70% uszczerbku na zdrowiu./k-6 dok lek/ Wystąpił niedowład połowiczny lewostronny i zespół psychoorganiczny otepienny. Następstwem złamania kości czaszki była szczelina/przerwanie ciągłości kości czaszki, przy czym złamanie to było bardzo rozległe. Stwierdzono zaburzenia słuchu, mowy, zaburzenia pamięci, bóle i zawroty głowy napady padaczki. /k-176/. W ostatnim badaniu Lekarz orzecznik stwierdził, że występuje niewielki niedowład połowiczny, lewostronny, niedosłuch i zaburzenia osobowości oraz 3 w miesiąc napady padaczki. Okoliczności te czynia ubezpieczonego trwale niezdolnym do pracy ale częściowo. Kwalifikacje tą potwierdziła Komisja Lekarska w G..

/Dowód orzeczenie k-199 dok lek/

W związku z wniesionym odwołaniem Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego psychologa oraz biegłych lekarzy o specjalności psychiatra, neurolog, okulista i laryngolog. W ocenie psychologa ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy, biegły psychiatra stwierdził całkowitą niezdolność do pracy na okres dwóch lat od 11.8.2012r. Biegły neurolog stwierdził całkowitą niezdolność do pracy na okres do 28.2.2015r. Laryngolog i okulista nie stwierdził całkowitej niezdolności do pracy

Dowód: opinie k-17, 28 ,29,54,73 do 78

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Stosownie do art. 6 ust 6 ustawy z 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadku przy pracy i chorób zawodowych /Dz.U Nr 199, poz 1673 przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. Natomiast art. 16 stanowi, że w przypadku ustalenia prawa do świadczeń Lekarz Orzecznik ustala niezdolność do pracy oraz jej związek z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową. W zakresie nieuregulowanym / art. 58 / ustawą, mają zastosowanie odpowiednio przepisy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 57 ust. 1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. nr 162, poz. 1118) określa warunki jakie muszą zaistnieć łącznie, aby ubezpieczony mógł uzyskać rentę z tytułu niezdolności do pracy, a będą to wypadki, kiedy:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1, pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt. 4, 6, 7 i 9, ust. 2, pkt 1, 3-8 i 9 lit a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13, lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12 albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Ust. 2 wprowadzony na mocy art. 24 ustawy z 27.6.2003r. o rencie socjalnej /Dz.U. nr 85 poz 1268/ stanowi, że ust 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Jednym z tych warunków jest niezdolność do pracy. Rodzaje niezdolności oraz okresy jej trwania określają art. od 12 do 14 w/w ustawy. Przepisy te zawierają tautologiczną definicję niezdolności do pracy.

W rozumieniu ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zarobkowej, z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do

pracy po przekwalifikowaniu. Przysłówek „całkowicie” dotyczy utraty zdolności do wykonywania jakiejkolwiek pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Odpowiednie zastosowanie przy ocenie niezdolności do pracy zarobkowej mają też stosownie do art. 194 ustawy o emeryturach i rentach z FUS – przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 08.08.1997 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy do celów rentowych (Dz. U. z 1997 r., nr 99, poz. 612). Zgodnie z § 5 przy ocenie niezdolności do pracy bierze się pod uwagę łącznie:

1. charakter i przebieg procesów chorobowych oraz ich wpływ na stan czynności organizmu,
2. sprawność psychofizyczną organizmu oraz stopień przystosowania do ubytków anatomicznych, kalectwa, skutków choroby,
3. posiadane kwalifikacje, wiek, zawód, wykonywane czynności, warunki pracy oraz możliwość dalszego wykonywania pracy zarobkowej, możliwość przywrócenia zdolności do pracy przez leczenie i rehabilitację lub przekwalifikowanie zawodowe.

Tak więc ocena niezdolności do pracy przebiega w dwu płaszczyznach: medycznej (biologicznej), gdzie brany jest pod uwagę charakter i przebieg procesów chorobowych oraz ich wpływ na stan czynności organizmu do ubytków anatomicznych, kalectwa, skutków choroby, a także socjalnej (ekonomicznej), w której uwzględnia się posiadane kwalifikacje, wiek, zawód, wykonywane czynności i warunki pracy oraz możliwość dalszego wykonywania pracy zarobkowej, a także możliwość przywrócenia zdolności do pracy przez leczenie i rehabilitację lub przekwalifikowanie zawodowe.

W nowym systemie prawnym akcentuje się możliwość zmiany zatrudnienia stosownie do wieku, posiadanych kwalifikacji, wykształcenia czy predyspozycji psychicznych (por. orzeczenie SN II UKN 326/98 i II UKN 675/98). **Reasumując, należy wskazać, iż w nowej definicji nie ma przesłanki szczególnego naruszenia sprawności organizmu ograniczającego zdolność do wykonywania dotychczasowego zatrudnienia.**

„Niezdolność do pracy” jest pojęciem prawnym, ale punktu widzenia ochrony uprawnień jest to okoliczność faktyczna, którą Sąd ustala na podstawie opinii biegłych lekarzy sądowych (OSN II URN 38/92).

Sąd nie jest związany opinią biegłych lekarzy sądowych, dokonując jej oceny stosownie do art. 233 kpc w sposób taki sam jak innych dowodów.

Stwierdzić należy, iż przed przystąpieniem do badań sądowo-lekarskich biegł uzyskali informację o wieku-ubezpieczonego wykonywanych przez niego funkcjach i wykształceniu w granicach informacji przekazywanych przez ubezpieczonego w ramach wywiadu. Sąd dał w pełni wiarę biegłemu. Wskazali oni przyczyny dla których stan zdrowia ubezpieczonego wskazuje, że jest on całkowicie niezdolny do pracy i na jaki okres. Nie zmienia tej kwalifikacji fakt, że w aspekcie laryngologicznym i okulistycznym całkowita niezdolność do pracy w związku z wypadkiem nie występuje.

W tym stanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc należało orzec jak w sentencji.

Wykazanie całkowitej niezdolności do pracy nastąpiło w ramach dowodów przeprowadzonych w toku postępowania sądowego. W tych okolicznościach pkt 2 orzeczono na podstawie art. 118 ust 1a w/w ustawy o emeryturach i rentach z FUS, ponieważ postępowanie dowodowe wykazało, że w zakresie niektórych specjalności nie występowała całkowita niezdolności do pracy tym samym biegli nie byli jednomyślni, stąd również brak tej kwalifikacji w ramach postępowania przed organem rentowym usprawiedliwiał wydanie zaskarżonej decyzji.